

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE DIN BUCUREȘTI

APARE DE DOUA ORI PE LUNĂ

Redacția și Administrația:
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR

ABONAMENTUL { pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei pe an

SUMARUL

Cuvântarea I. P. S. Patriarh la „Universul”.
2. Universitatea din Cluj și Dania I. P. S. Patriarh.
3. Despre prescripția ereticilor. . . trad. N. Chițescu
4. Mișcarea misionară. . . . . ***

5. Cronica internă . . . . . N. Cazacu
6. Cărți-reviste. . . . . ***
7. Parohii vacante . . . . . ***
8. Daruri și mulțumiri. . . . . ***

CUVÂNTAREA

I. P. Sf. Patriarh MIRON la inaugurarea noului palat al ziarului „Universul”
2 Noembrie, 1930.

Fiecare Român trebuie să simtă în sufletul său o vie bucurie, când va afla cum o instituție românească, adică ziarul „Universul” a putut face, în cursul vieții sale de 8 decenii, atât de frumoase progrese, încât cu cheltuieli de zeci de milioane să ridice acest splendid și grandios palat. Nu cred să existe multe la fel nici în străinătate, ceea ce este o dovadă de forță, atât spirituală, cât și materială, la care se poate ridica și la Români ziaristica.

Acest măreț palat, a cărui fundament chiar eu l-am sfințit acum patru ani, e zidit nu numai pe temeliiile sale de piatră și beton, ci și pe un fundament mai tare: pe munca stăruitoare și ostenelele sufletești ale atâtor generații de harnici ziariști, dela fondarea „Universului” până azi. Aceștia merită toți recunoștința publicului cititor, căruia îi aparțin și eu.

Dar eu mai constat cu plăcere, că „Universul” este și un priceput propoveduitor al învățaturii lui Hristos, și un cald apărător al intereselor bisericii ortodoxe române, ceea ce mă îndatorează a-i aduce speciale mulțumiri ale acestei biserici, binecuvântând munca românească și creștinea-

scă, ce se va desfășura și în acest nou palat și dorind tuturor redactorilor și colaboratorilor „Universului”, în frunte cu vechiul gazetar d-l. Stelian Popescu, ca ziarul condus de ei să fie și în viitor un izvor bogat:

a) de puternică propagare a tuturor cunoștințelor bune și de folos tuturor Românilor;

b) de educare cetățenească și creștinească a milioanei de cetățeni și cititori;

c) de însuflețire și entuziasm până la eroism, când țara va avea lipsă de el;

d) de cultivare a idealurilor mărețe, atât de necesare pentru hrana sufletului românesc;

e) de binevoitoare îndreptare a relelor sociale;

f) cu un cuvânt, de îndemn la muncă cinstită și rodnică, pentru binele individual, social și național;

și astfel, cu vrednicie și cinste să stea nesfârșiți ani în slujba Țării și a neamului, în fruntea ziaristicii românești.

MIRON

PATRIARH.

Onor. Rectoratul Universității „Regele Ferdinand I“ din Cluj a răspuns următoarele la ACTUL DE DANIE al I. P. S. Patriarh Miron :

I. P. S. Patriarh,

Senatul Universitar, care a avut ocazia să aclame gândul și fapta donației I. P. S. V. în ședința din 20 Octombrie, a deliberat conform legii în ședința din 29 Octombrie asupra acestei fundații. În unanimitate a primit darul I. P. S. V. și a decis ca această scrisoare să Vă fie trimisă ca semn de recunoștință pentru donator, ca semn de dragoste respectuoasă pentru Înaltul Ierarh și ca semn de solidaritate culturală cu luminatul Ardelean, care a închinat această danie Universității Daciei Superioare.

Este o deosibită cinste pentru noi, că grijilor noastre ați încredințat executarea nobilei intenții a I. P. S. V. de a ajuta cercetările științii în istoria noastră bisericească.

Vă Vom prezenta succesiv spre aprobare un proiect de statut și un proiect de regulament, necesare pentru ca fundației să i se dea caracterul și puterea legii.

Vă rugăm Înalt P. S. Patriarh să binevoiți a primi asigurarea respectoasei mele considerații.

Cluj, 4 Noembrie 1930.

Prorector, E. RACovița.

SCRIEREA LUI TERTULLIAN

DESPRE PRESCRIPTIA ERETICILOR

care ne dovedește că omul eretic nu are dreptul să se folosească de Sfintele Scripturi în disputele cu drept-credincioșii.

PARTEA ÎNTÂIA (Capitolele I—XIV).

Să ne ferim de omul eretic !

CAP. VII):

La obârșia eresurilor stă înțelepciunea lumii acestea.

VII. Acestea sunt învățături omenești și diavolești, ce au luat ființă — numai ca să gădile urechile (cf. II Tim. IV 3) — din iscusința înțelepciunii acestui veac, pe care Domnul o numește nebunie. El însuși și-a ales pe cele bune ale lumii ca să rușineze filosofia ei (cf. I Cor. I 27, III 18). Căci filosofia dă material înțelepciunii veacului acestuia, ca un nesocotit tălmăciu al firii și al planurilor dumnezeiești. Însfârșit ereziile, ele însele, sunt într'armate de către filosofie.

(3). De acolo (ne vin) eonii și nu știu mai care forme infinite ori trinitate omenească, la Valentin ¹⁾ — un discipol al lui Platon — de acolo și Dumnezeu lui Marcion ²⁾, mai bun

fiindcă eră în repauz — și Marcion venise dela Stoici. — (4). Că sufletul se nimicește, se învâță la Epicurei; iar întrucât se tăgăduiește învierea trupurilor, se urmează o învățătură a tuturor filosofilor. Acolo unde materia este socotită deopotrivă cu Dumnezeu, aflăm învățătura lui Zenon; iară unde e vorba de un Dumnezeu cu însușirile focului, îl simțim pe Heraclit. (5). Și la eretici ca și la filosofi acelaș aloat se frământă, aceleaș gânduri se încălesc: De unde vine răul și care e cauza lui? De unde și în ce chip vine omul? Și — întrebare pusă de curând, de către Valentin — De unde vine Dumnezeu? Fără nici o îndoială că vine din: enthymesă și din ectromată ³⁾.....

(6). Sărmanul Aristot, care i-a învățat dialectica aceasta, meșteră la zidit ca și la dărâmat, schimbăcioasă în planuri, nefirească în presupuneri, greoaie în dovezi, închinată unei lupte vătămătoare ei însăși, în toate sovăind, ca să nu mai isprăvească nimic!

(7). Iată de unde vin acele basme și ghenea-

¹⁾ Vezi începutul în ultimul număr; notez cu această ocazie și câteva din greșalele strecurate acolo, dela tipar; de pildă, în „Cuvântul traducătorului“, rândul al doilea s'a slipărit: *formele* în loc de *formule*; în cap. V, v. 4: *să stabilească* în loc de: *să slăvilească* și: *nu îmbunătățesc* în loc de: *nu îmbucătățesc*, etc.

²⁾ Ereziarh gnostic; vezi „Gnostiques et gnosticisme“, E. de Faye, Paris 1925, p. 57—74.

³⁾ La țel; vezi op. cit., p. 143—188.

⁴⁾ Cuvintele grecești ce însemnează, probabil: „gândire reflecție“ și „născut fără de vreme“.

loghiil fără de sfârșit (cf. I Tim. I, 4; II Tim. II 17 sq; Tit. III 9), acele întrebări nefolositoare, acele discuții ce se întind, pe ne-simțite, ca și gangrena (racului). Ca să ne oprească dela unele ca acestea, Apostolul a spus răspicat că trebuie să ne ferim de filosofi: „Luați aminte — scria el Colosenilor — să nu vă fure mințile cineva cu filosofia ori cu deșarta înșelăciune din predania omenească“ (Col. II, 8), în contra proniei sfântului Duh. (8). El fusese la Atena (cf. Fapte XVII, 15) și, după îndelungă sfătuire cu alții, cunoscuse această înțelepciune omenească, ce năzuește spre adevăr, dar îl schimbă și se împarte în multe eresuri, izvodite din ea, cu mulțimea sectelor ce se împotrivesc una altea.

(9). Căci, întrucât se aseamănă Atena cu Ierusalimul, ori Academia cu Biserica, ori ereticii cu creștinii? (10). Învățătura noastră vine din pridvorul lui Solomon (Fapte V 12, Înțelepciunea, I 1) care ne-a învățat că Domnul trebuie căutat numai întru curăția inimii noastre. (11). Iar alții cred mai nimerit să dea la iveală un creștinism stoic, ori platonice ori dialectic!

(12). Noi însă nu mai avem nevoie de curiozitate, după Iisus Christos și nici de căutare, după Evangheliile. (13). Odată ce am crezut, nu mai năzuim la ceva dincolo de credință. Căci înainte de orice noi suntem pătrunși de adevărul că nu mai e nimic, în afară de ea, în care să fim datori a crede!

CAP. VIII.

Cuvântul Domnului: „Cercetați și veți afla...” (Mat. VII 7) nu îndreptățește nici curiozitatea noastră nici cutezanța ereticilor de a ispiți Scripturile, căci se potrivește numai ludeilor.

VIII. Vin acum la cuvântul acela, pe care îl învoacă și ai noștri — spre îndreptățirea curiozității lor — și cu care ereticii vor să înduplece pe alții a-și însuși felul lor de a cerceta. (2) „Scriș este, zic ei, cercetați și veți afla!“ (Mat. VII 7). Să ne aducem aminte când a grăit Domnul acest cuvânt: Socotesc că eră tocmai la începutul propovăduirii sale, deoarece până atunci toți se îndoiau că el e Christosul. Până atunci nici Petru nu mărturisise că el e fiul lui Dumnezeu (cf. Mat. XVI 13, sq.) și chiar Ioan încetase de a mai fi categoric în această privință (cf. Mat. XVI, 16). (4). Cu dreptate s'a

zis dar: „Căutați și veți afla“, câtă vreme mai trebuia căutat ceea ce nu eră încă cunoscut. Și acest cuvânt eră adresat Iudeilor (cf. Mat. XI, 1 sd.). (5). Căci pe ei îi privește toată această cuvântare plină de mustări, pe ei, cari aveau unde să caute pe Christos. (6). „Au pe Moise și pe Ilie, a zis Domnul“ (Luca XVI 19), adică legea și profeții, cari au vestit pe Christos. Asemenea acestor cuvinte, mai zice și în altă parte: „Cercetați Scripturile, căci socotiți că în ele aveți viața vecinică; tocmai ele sunt care mărturisesc despre mine (Ioan V, 39). (7). Iată ce însemnează: „Cercetați și veți afla!“

Este limpede că cele ce urmează: „bateți și vi se va deschide“ (Mat. VII 7) se cuvin tot Iudeilor. (8). Odinioară, Iudeii fuseseră aproape de Dumnezeu; mai târziu însă, izgoniți fiind din cauza păcatelor, au început să fie îndepărtați dela Dumnezeu. (9). Păgânii, însă n'au fost niciodată față de Dumnezeu, decât ca „o picătură lângă un vas plin“ și ca: „un grăunte de pulbere, lângă o arie“ (Isaia XL, 15) și întotdeauna afară de el. (10). Cine a fost întotdeauna afară, cum va ciocăni el acolo, unde n'a mai fost niciodată? Oare cunoaște el ușa aceea prin care nici n'a mai fost primit și n'a fost dus afară cândva? Nu bate mai curând acela, care știe că a fost înăuntru, a fost alungat afară și care cunoaște intrarea?

(11). Și chiar „cereți și vi se va da vouă“ (Mat. VII 7) se potrivește tot aceluia, care știă cui trebuie să ceară și dela cine venă o făgăduință oarecare: adică dela Dumnezeu lui Abram, al lui Isaac și al lui Iacob, pe care Neamurile nu-l cunoșteau mai bine decât (cunoșteau) făgăduința lui. (12). Pentru aceea grăia Domnul către Israel, zicând: „Nu sunt trimis decât către oile pierdute ale casei lui Israel“ (Mat. XV 24). Nu aruncă încă pâinea copiilor, câinilor (cf. Mat. XV 26) și nici nu poruncise Apostolilor să meargă în căile păgânilor (cf. Mat. X, 5). (14). La acelaș lucru ținea faptul că i-a sfătuit, la sfârșit, să meargă ca să învețe și să boteze Neamurile (Mat. XXVIII 19), de îndată ce vor căpăta Duhul cel Sfânt, Paracletul, care-i va îndrepta spre tot adevărul (cf. Ioan XVI 15). (15). Dacă Apostolii, cei chemați să fie învățătorii Neamurilor, aveau, ei înșiși datoria să urmeze ca învățător, pe Paracletul, cuvintele „căutați și veți afla“ sunt cu atât mai prisoselnice pentru noi, cărora trebuia să ne

sosească învățătura prin mijlocirea Apostolilor, iar Apostolilor prin Duhul Sfânt. (16). In adevăr, toate cuvintele Domnului au fost lăsate tuturor și au ajuns până la noi, prin urechile Iudeilor. Dar cele mai multe îi priveau numai pe ei și prin urmare nu au puterea unui sfat dat nouă ci sunt numai o pildă pentru noi.

CAP. IX.

Creștinul drept-măritor crede și nu mai are nevoie să cerceteze căci credința i-a descoperit ceea ce trebuie să creadă.

IX. Și acum, părăsesc de bună voie poziția aceasta; (admit că) tuturor li s'ar fi spus: „Cercetați și veți afla“ (Mat. VII 7); totuș chiar și aici dreapta judecată pretinde să fie dispută sub cârma exegeziei. (2). Să adaog că) nici un cuvânt dumnezeesc nu e până într'atât de desăilat și de necuprins încât să trebuiască a apăra numai vorbele, dar să nu se închege gândirea lor.

(3). Însă, înainte de toate, afirm aceasta: S'a întemeiat, de către Domnul, o singură învățătură dreaptă, în care păgânii sunt cu desăvârșire datori să creadă și deci s'o cante ca să poată crede în ea când o vor fi aflat-o. (4). Dar, fără îndoială că nu e cu puțință cercetarea fără de sfârșit a unei învățături unice și lămurite: dator ești, dar, să cercetezi până ce o găsești și să crezi în ea, după ce ai găsit-o: nimic mai mult de cât să ții ceea ce ai crezut. Pe deasupra, fi incredințat că nu ești dator să mai crezi altceva și că, prin urmare, nici nu trebuie să mai cauți, odată ce ai aflat și ai crezut în ceea ce a fost întemeiat de Christos, care nu te-a însărcinat să mai cauți altceva, decât ceea ce a învățat el. (5). Dacă se îndoește cineva de acest lucru i se va dovedi că numai la noi (cei dreptcredincioși) se află învățătura cea lăsată de Christos. (6). Deocamdată, cu încrederea în dovada mea (de mai târziu) înștiințez de pe acum pe oarecare persoane că nu trebuie să mai caute nimic, în afară de ceea ce au fost datoare să caute, pentru ca nu cumva „cercetați și veți afla“ să se tâlcuiască fără o metodă rațională.

GAP. X.

Zadarnic ar mai căuta cineva, după ce a crezut, căci o astfel de cercetare nu și-ar mai afla termen.

X. Metoda înțelegerii acestor cuvinte se alcătuește din trei puncte: obiectul cercetării,

timpul și măsura ei; obiectul cercetării, adică, cugeti la ceea ce trebuie cercetat; timpul: pentru a ști când anume; măsura: pentru a hotărâ până unde (se întinde). (2). De aceea trebuie să cercetezi ceea ce a învățat Christos atâta timp cât n'ai aflat-o și până ce o vei găsi. (3). Căci n'ai crede, dacă n'ai afla. (4). Căutând cu scopul de a afla și aflând cu scopul de a crede, odată ce ai crezut, ai pus capăt oricărei cercetări și oricăre descoperiri noi. (5). Aceasta e termenul dat ție chiar de roadele cercetărilor tale: e șanțul săpat pentru tine de însuși acela, ce nu voește ca tu să crezi altceva decât ceea ce a învățat el și deci nici să mai cauți altceva.

(6) De altfel, dacă — sub motivul că atâtea alte învățături au fost predate de către alții — am fi datori să căutăm în măsura în care am putea afla, am tot cerceta mereu și n'am crede niciodată, nimic. (7) Căci unde ar fi capătul cercetării? Dar limanul credinței? La Marcion? Iată însă că și Valentin propune: „Cercetați și veți afla“!

(8) La Valentin? Dar și Appelle¹⁾ mă va momi cu aceeaș poftire; Hebion²⁾ și Simon³⁾ și toți aceia, în șir, n'am alt mijloc de a mă amăgi spre a mă atrage de partea lor.

(9) Și astfel eu nu voi fi nicăeri liniștit, câtă vreme pretudindenii găsesc acelaș „cercetați și veți afla“ — ca și când nicăeri și niciodată n'aș fi avut în mână ceea ce a învățat Christos, ceea ce trebuie să cercetăm și ceea ce e nevoie să credem.

CAP. XI.

Cel ce caută mereu își vădește apostasia sa căci nu mai crede în nimic.

XI. La întâmplare rățăcește și fără a-și lua pedeapsă (pentru aceasta) în afară de cazul când greșește într-un cât va — deși chiar faptul de a umbla fără rost, încoace și încolo, este o greșală, — rățăcește nepedepsit, am zis, cel ce nu părăsește nimic. (2). Dar, odată ce am crezut, în ceea ce am fost dator să cred și totuș aș socoti că trebuie să mai caut altceva, ar însemna că am și nădejdea de a mai găsi ceva; și n'aș nădăjdui deloc acest lucru, decât dacă n'aș crede în ceea ce se părea

1) Discipolul lui Marcion; vezi nota, cap. VII v. 3.

2) Se crede că n'a existat acest personaj; vezi: Hilgenied: Die Ketzergeschichte des Urchristentums, Leipzig, 1884, p. 428, sq.

3) Simon Magul, probabil; vezi Gnostiques et Gnosticisme, p. 216—226.

că aş crede, ori dacă am încetat de a mai crede.

(3). Şi astfel părăsind credinţa mea, mă vădese (a nu fi decât) un apostat. Să mai repet odată aceleaşi lucruri: nu caută cineva, afară numai dacă n'a avut ceva, sau l'a pierdut (4). Bătrâna aceea pierduse o drahmă din zece şi iată de ce căuta; dar, îndată ce a găsit-o, a încetat a o mai caută. (Luca XV, 859). (5). Vecinul acela nu avea pâine şi iată de ce bătea în uşă; dar, îndată ce i s'a deschis şi a căpătat-o, a încetat de a mai bate. (cf. Luca XI, 592). (6). Văduva se ruga de judecător s'o asculte, fiindcă nu i se îngăduia acest lucru; dar, de îndată ce a fost ascultată, ea n'a mai stăruit (cf. Luca XVIII 309). (7). Aşa încât au toate au sfârşit: şi cercetarea şi bătutul la uşă şi rugăciunea. Căci scris este: celui ce cere se va da; celui ce bate se va deschide, iar cel ce caută, va afla. (Luca XI 9). (8). Cu atât mai rău de cel ce caută într'una, căci nu va găsi (niciodată): el caută acolo, unde nu se poate găsi ceva: (9). Cu atât mai rău de cel ce bate într'una, căci nu i se va deschide (niciodată): el bate acolo, unde nu e nimeni.

(10). Cu atât mai rău de cel ce cere într'una, căci nu va fi (niciodată) ascultat: el cere dela cel ce nu-l ascultă.

CAP. XII.

Chiar dacă mai cercetează cineva, să facă aceasta înăuntrul Bisericii drept măritoare.

XII. Dar, (să zicem chiar că) am fi datori să mai căutăm — şi încă mereu —; unde ar trebui să căutăm, atunci? La oamenii eretici, unde toate sunt streine şi protvince credinţei noastre şi de cari nici n'avem voe a ne apropia?

(2). Ce fel de slugă e aceea, care să aştepte hrana sa dela un strein — ca să nu zic dela un duşman al stăpânului său —? Ce fel de soldat e acela, care să ceară milă şi plată dela regi, cari nu sunt aliaţi — ca să nu zic duşmani —, decât un dezertor, un fugar, ori vreun răzvrătit? (3). Înăuntrul locuinţei sale căuta bătrâna aceea drahma sa. (cf. Luca XV 852); în uşa unui vecin al său a bătut acela, ce-l dase de osteneală (cf. Luca XI 552); iar văduva aceea n'a turburat pe un judecător duşman, oricât de aspru ar fi fost el (Luca XVIII 352). (4). Nimeni nu poate fi zidit sufleteşte, acolo unde se face nimeni-

cire; nimeni nu e luminat de cel ce însuş e întunecat. (5). Numai la noi, printre ai noştri şi pentru cele ce sunt ale noastre, să cercetăm; şi aceasta numai într-un cât se poate discuta ceva, dreptarul credinţei rămânând neatins.

CAP. XIII.

arată cele ce suntem datori să credem, noi, cei drept-credincioşi după dreptarul credinţei

XIII. Iară dreptarul credinţei — ca să de-clarăm chiar de aici ce apărăm — este acela, după care noi credem:

(2). Că există un singur Dumnezeu, care nu e altul decât ziditorul lumii, cel ce a făcut toate, din nimic, prin Cuvântul Său cel născut înainte de orice; (3). Cuvântul s'a numit fiul său; în numele lui Dumnezeu, el s'a arătat Patriarhilor, în felurite chipuri, a grăit mai apoi, fără de încetare, prin prooroci, iar către sfârşitul acestor vremuri, s'a pogorît în Fecioara Maria, prin Duhul lui Dumnezeu Tatăl şi prin puterea Lui, trup s'a făcut în pântecul ei şi născându-se din ea, Iisus Christos s'a arătat (lumii); (4). El ne-a propovăduit o nouă lege şi o nouă făgăduinţă: a Împărăţiei Cerurilor; a săvârşit minuni, s'a răstignit şi a înviat a treia zi; s'a înălţat la ceruri şi şade de-a dreapta Tatălui; (5). În locul său a trimis puterea Duhului sfânt, care să călăuzească pe cei ce au crezut în el; şi iarăşi veni-va cu slavă, ca să ia cu sine, pe sfinţii săi, întru viaţa cea vecinică, dându-le lor bucuria făgăduinţelor cereşti şi ca să condamne focului de vecl, pe cei nelegiuîţi, după învierea tuturor şi după alcătuirea trupurilor (celor repauzaţi).

(6). Acest dreptar a fost, după cum voi dovedi, întemeiat de însuşi Christos şi între ai noştri nu face nici o dispută, în afară de acelea pe care le pricinuesc eresurile şi care vădese pe unii a fi eretici.

CAP. XIV.

Ce-ar folosi creştinul drept credincios să stea la sfat cu omul cel eretic, care nici nu e creştin, fiindcă cercetează mereu şi încă n'a crezut!

XIV. De altfel, dacă ceea ce cuprinde dreptarul rămâne (neschimbat), în întocmirea sa, cercetează şi discută cât vrei; dă-te pradă oricărui poftă născută din curiozitate, dacă Ńi se pare că vreun lucru are două înţelesuri

ori că este întunecat. Căci ai, poate, vreun frate prea învățat, înzestrat cu harul științei; ori ai pre vreunul, care a viețuit împreună cu alții mai deprinși (cu ale Scripturii) și care cercetează, ca și tine, cu prea multă curiozitate. (2). În fine, odată ce ai cunoscut ceea ce ai dator să cunoști, e mai bine să nu mai știi altceva, ca să nu mai afli ceea ce n'ai nevoie să știi. (3). „Credința te-a mântuit“, a zis Domnul (Luca XVIII 42) și nu „iscușința în ale Scripturii“.

(4). Credința dă un dreptar al ei; ea are o lege a sa și mântuirea vine din supunerea față de această lege; iară deprinderea (cu Scripturile) vine din curiozitatea cuiva; acesta dobândește faima celui doritor de a se arăta iscusit.

(5). Pleacă-se credinții, curiozitatea! pleacă-se mântuirii, slava cea deșartă! Ori, să nu se opună, cel puțin, sau să stea liniștite! A nu ști nimic contra dreptarului credinței, însemnează a ști totul!

(6). (Să zicem chiar că) ereticii n'ar fi dușmani ai adevărului și că n'am fi fost prevestiți să fugim de ei; la ce-ar folosi să stai la sfat cu niște oameni cari mărturisesc, ei înșiși că mereu caută? (cf. I Tim. VI 4, sq). (7). căci n'au găsit nimic sigur, dacă mai caută încă: deaceea, oricât de departe ar părea că au ajuns (în cercetările lor), câtă vreme mai caută încă, vădesc nesiguranta lor. (8). Și iață dece, tu însuși, care cauți, tot ca ei, luând seama la cei ce ei înșiși caută — ca unul cu îndoeli, la alții roși

de îndoială, ca unul ce șovăește, la alții ce se împletecesc, — fără de voia ta vei fi dat de răpă, ca un orb, de alți orbi (cf. Mat. XV 14).

(9). Dar ei pretind că mai caută încă, numai pentru a amăgi pe alții, ca să ne strecoare, pe nesimțite, scrierile lor, după ce ne-au împărtășit și nouă îngrijorarea lor; când în sfârșit, au pătruns la noi, îndată încep să aperse cele ce spusese că mai trebuiesc cercetate, Și atunci, datori suntem să-i combatem în așa fel, încât să înțeleagă că nu pe Christos vom tăgădui noi ci pe ei înșiși! (10). Căci, odată ce mai caută încă, (însemnează că) nu și-au însușit încă nimic; odată ce nu-și-au însușit încă, nimic, (însemnează că) n'au crezut încă în nimic; (și odată ce n'au crezut încă în ceva) ei nici nu sunt creștini. (11). Chiar când își însușesc ceva și cred în el, zic, totuș, că trebuie să mai căutăm, ca să-și aperse credința lor. (12). Însă înainte de a o apăra, și-au tăgăduit-o, căci, câtă vreme mai caută, ei mărturisesc că încă nu cred. (13). Aceștia, nu sunt așa dar, creștini, nici față de ei înșiși — cu atât mai puțin (vor fi) pentru noi!

Ce credință vor disputa ei, care vin la noi prin viclenie? Ce adevăr pot apăra ei, cari-l dau la iveală numai prin minciună.

(14). — Dar, totuș, ei vorbesc din Scripturi și conving pe alții cu ajutorul Scripturilor! — Se înțelege! Altfel, de unde ar putea ei vorbi de ale credinței, dacă nu din cărțile credinței?

Traducere din latinește, de N. CHÎTESCU

MIȘCAREA MISIONARA

Activitatea Cercurilor pastorale, din provincie și mai ales din București, își croesc tot mai adânc și mai larg făgaș în sufletul poporului. Conform hotărârii luată în ședința de consfătuire, ținută în ziua de 4 Octombrie 1930, cu președinții de cercuri pastorale, prezidată de P. S. Vicar Titu Simedrea Târgovișteanu, fiecare cerc a fost îndatorat să-și alcătuiască programul de activitate ținând în vedere nevoile sufletești și împrejurările specifice ale populațiunii ce intră în raza Cercului.

De pretutindeni ne sosesc rapoarte cu programul de lucru al Cercului respectiv și

din toate răsare deosebita atențiune pe care președintele secundat de membrii clerici ai Cercului o dau acestei lucrări. Nu-s programe alcătuite în fugă sau încărcate cu titluri luate din cărți teologice. Ci programe în care se cuprind realități religioase și chestiuni de natură practică.

Publicăm, cu multă bucurie sufletească, următorul program de lucru al Cercului pastoral Sf. Treime-Teiu, prezidat de P. C. Preot D. Mușățeanu, care abundă în elemente religioase nelipsite din viața practică a creștinului:

Programul

Ședințelor ce se vor ține în bis. Sf. Treime Tei din București, în fiecare Vineri seara, orele 6-8, cu începere dela 17 Octombrie 19 Decembrie 1930.

Vineri 17 Octombrie. — Acatistul Cuv. Paraschiva și predică despre viața sa.

Vineri 24 Octombrie — Acatistul Sf. Dumitru și predică despre viața sa.

Vineri 31 Octombrie. — Acatistul Sf. D-tru Basarabov și predică despre viața sa.

Vineri 7 Noembrie. — Acatistul Sf. Voevozi și predică despre Sf. Arhangheli.

Vineri 14 Noembrie. — Acatistul Sf. Filofteia și predică despre viața sa.

Vineri 21 Noembrie. — Acatistul Maicii Domnului și predică despre Intrarea în Biserică.

Vineri 28 Noembrie. — Acatistul Sf. Varvara și predică despre viața sa.

Vineri 5 Decembrie. — Acatistul Sf. Nicolae și predică despre viața sa.

Vineri 12 Decembrie. — Acatistul Sf. Spiridon și predică despre viața sa.

Vineri 19 Decembrie. — Acatistul Domnului Iisus Hristos și predică despre Nașterea Domnului.

Intâi se vor face serviciile bisericești și la urmă se va predică despre viețile sfinților respectivi. Aceasta, pentru ca bine credincioșii creștini să fie inițiați în cunoașterea mai de aproape a vieții sfinților, pe cari foarte mulți dintr'înșii îi prăsnuesc; deasemenea să cunoască și rugăciunile prin cari pot creștinii să le solicite ajutorul către Dumnezeu, ca mijlocitori.

Cercul cultural preoțesc, circ. VIII-a. Secăria din jud. Prahova circ. II Breaza. — *Dare de Seamă.* — În ziua de 19 Octombrie a. c. acest cerc a ținut ședință la parohia Secăria.

De dimineață, s'a oficiat în sobor cu fast, serviciile religioase la biserica Buna-Vestire. S'a ținut predică: „Pericopa Evangheliei zilei: Invierea mortului din cetatea Nain“ de către preotul C. Popescu-Sotriile, deducând că omul e mort în viața sa, prin faptele sale rele și să caute a le îndrepta ca să învieze, să se mântuiască. În urmă s'a oficiat parastas pentru Eroli Neamului.

După amiază, la școala satului, în fața unui public numeros s'a ținut ședință publică, sub președenția părintelui I. Buzeteanu-Secăria,

care a deschis-o printr'o cuvântare arătând însemnătatea credinței, în special a celei creștine ortodoxe; botezul, ce e, ce însemnătate are, cum se face și cum ar trebui făcut în caz de urgență, maicuseamă dacă s'ar întâmpla să fie cineva în câmp lipsit de apă, fără preot sau cu preot lipsit de epitrafir; nașul de trebuie să fie sau nu, ce îndatoriri are atât el pentru cel botezat, cât și finul către el, care l-a botezat. — După aceasta s'a dat cuvântul preotului C. Popescu Șotriile, care și-a dezvoltat subiectul „Urmările perzătoare ale desfrâului“, explicând ce e desfrâul, cum se produce la om și cum poate scăpa de el. (Toate prin mijloace practice).

S'au recitat și cântat poezii de elevii școlii sub conducerea învățătorilor lor. Apoi s'a închis ședința de către președinte, care găsind ocazia a mai vorbi, a explicat cuvintele: „De nu Veți trece prin apă și prin duh, nu Veți intra în împărăția cerului“. Prin apă botezul, prin duh mărturisirea păcatelor (spovedania) și împărtășirea, insistând mult asupra acestora și explicându-le ce sunt, cum trebuie să se facă și cât păcătuiesc cei ce nu le îndeplinesc, mai ales când lipsesc dela biserică la săvârșirea sf. Taine, fără cari omul e mort sufletește pentru tot-d'auna.

A mulțumit publicului de participare și l-a sfătuit ca să arate și celor ce-au lipsit, fie din casă-le, fie vecini, tot ce-a auzit și s'a explicat, ca astfel toți să fie mântuiți de le vor face.

Spre știință.

Aducem la cunoștință tuturor candidaților la locurile vacante de preoți sau cântăreți, publicate în Apostolul, că cererile înaintate locului în drept fără a fi însoțite de documentele și actele cerute de regulament, pentru dovedirea capacității și activității candidatului, nu vor fi luate în considerare, ci vor fi puse simplu la dosar.

De asemenea nu vor fi luate în considerare cererile nefăcute în termenul arătat în publicațiune.

CRONICA INTERNA

Parohiile sunt invitate ca să grăbească trimiterea prin protopopiate, a bugetelor pe anul 1931.

Deasemenea vor înainta bugetele și conturile în restanță, cunoscând că Arhiepiscopia, va trimite delegați pe speșele parohiilor neglijenți.

Deschiderea cursurilor Facultății de teologie din București

Eri la 11 dim. a fost la facultatea de teologie din București, solemnitatea deschiderii cursurilor noului an școlar, în prezența I. P. S. Patriarh Miron Cristea și a d-lui profesor N. Iorga, rectorul Universității. În afară de corpul profesoral, studentele și studenții facultății, au luat parte și alte persoane, care urmăresc de aproape bunul mers al acestei înalte instituțiuni.

Serviciul divin a fost oficiat de pr. Moisiu, protoereu al capitalei și diac. Marius Constantinescu dela biserica Amzii, secretarul facultății; răspunsurile au fost date de corul studenților teologi. La sfârșitul slujbei, I. P. S. Patriarh a botezat cu apă sfințită pe d. Iorga, pr. I. Popescu-Mălăești, decanul facultății, profesorii, precum și întreaga asistență.

Păr. I. POPESCU-MALAEȘTI, decanul facultății adresându-se studenților le-a spus: Facultatea de teologie din București este în plin progres; dela 90 studenți câți erau acum 20 de ani, am ajuns astăzi la 1280. Facultatea noastră are cel mai mare număr de studenți dintre toate facultățile de teologie din lume. Situația frumoasă în care se găsește astăzi facultatea, se datorește celui mai profund credincios profesor, d. N. Iorga, rectorul Universității. Neputând să existe știință fără teologie și teologia fără știință, d. Iorga a propus în Senatul universitar să se țină prelegeri comune cu studenții tuturor facultăților, făcându-li-se cunoscute, pe lângă celelalte cunoștințe generale, principiile de viață și credință creștină. Din grija ce-o poartă viitorului țării și bisericii, I. P. S. Patriarh a pus la dispoziția Universității cea mai încăpătoare biserică din Capitală, Sf. Spiridon, din Calea Șerban Vodă. Este nevoie de un cor condus și alcătuit din studenți teologi. Va trebui ca în această biserică să se facă un serviciu divin, care să fie pildă pentru întreaga țară, un serviciu care să producă mișcarea și meditația în sufletele

celor de față. Amintind apoi îndemnul d-lui Iorga pentru muncă, mulțumește I. P. S. Patriarh și d-lui rector pentru grija ce poartă facultății, nădăjduind că și în viitor îi vor da același sprijin și încurajare.

Cuvântarea I. P. Sf. Patriarh.

I. P. Sf. Patriarh Miron Cristea, într-o caldă cuvântare, adresează studenților mai multe sfaturi, îndemnându-i la muncă stăruitoare. Precum ați auzit în Evanghelia ce s'a citit azi, la începutul anului școlar—a început I. P. Sf. Sa.—Semănătorul este cuprins de multă îngrijorare găsindu-se în fața câmpului înțelenit și plin de pălămidă, pe care trebuie să-l are și să-l semene. Dar el nu se descurajază, ci cu încredere în forțele sale, în uneltele de muncă oțelite din nou și mai ales în ajutorul lui Dumnezeu, înfige cu curaj plugul în pământ și trage brazdă lângă brazdă, fără-mițând țărâna primitoare de rodnică sămânță... În acelaș fel, marii ierarhi ai bisericii au fost îngrijați și le-a trebuit multă vreme ca să se hotărască a începe munca apostolatului lor.

Tot așa și voi, iubiți studenți, vă găsiți acum în fața greutăților pe care le prezintă pregătirea pentru misiunea voastră. Nu-i permis să vă descurajați nici o clipă. Trebuie să aveți încredere în viitorul Bisericii și al Neamului; să simțiți o mare bucurie când intrați în Facultatea de Teologie. O parte din profesorii voștri sunt înaintați în vârstă și cu bogată experiență, iar alții tineri, plini de zel. Nu veți avea decât să deschideți largi porțile inimii voastre, pentru ca prelegerile lor să se transforme în convingeri profunde.

Să dați mulțămită lui Dumnezeu, că sunteți studenți ai celei mai înalte instituțiuni teologice ortodoxe, în timpul când Universitatea este condusă de cel mai mare dascăl, pe care l-a avut neamul nostru românesc.

Simțim mare bucurie când știm, că marele nostru istoric trăiește într-o atmosferă de simpatie și plăcut miros de bisericăscă tămăie.

Vă invit deci să fiți atenți la învățăturile rectorului vostru magnific, ca să puteți și voi înfige plugul în brazdă pentru munca voastră.

Cu ceilalți studenți ai Universității, veți fi nu numai colegi de studii, ci veți forma aluatul, care să transforme tot tineretul uni-

versitar, prin instrucție și educație bisericească. Căci a fost lăsat de Dumnezeu ca sentimentul religios să influențeze adânc munca și conduita în viața oricărui om.

Și acest lucru îl spun nu numai ierarhii, oamenii bisericii, ci chiar un mare om de stat, care după războiu a muncit mult pentru salvarea poporului său din mizerie, Musolini, îl mărturisește în chip minunat, spunând că a intrat în Biserică și a îngenunchiat la altar, nu ca să dea un simplu omagiu religiei oficiale, ci din credința că religia creștină este aceea care transformă sufletele și dă tărie unui neam.

I. P. Sf. Patriarh, încheie apoi, binecuvântând pe toți, urându-le puteri de muncă.

Cuvântarea D-lui Iorga.

D. rector N. Iorga, cu energia și entuziasmul specific, a sfătuit studențimea să se ferească de anumite curente distrugătoare. La facultatea de teologie nu se vânează slujbe, nu se formează cariere. Trebuie convingere sufletească; cine crede rămâne, cine nu, se duce. Feriți-vă de un fals misticism, care se prezintă ca sentiment religios, un misticism care e în afară de realitatea și construcția religiunii noastre. Ortodoxismul nostru este interpretarea cu sufletul național al dogmelor religiunii răsăritene. Feriți-vă de modernism. N'avem moralitate de vitrină, dar ferească Dumnezeu să se atingă cineva de morala pe care ne-au lăsat-o strămoșii noștri.

Infieriază apoi atitudinea d-lui Tudor Argezi față de biserica noastră ortodoxă, arătându-l ca pe unul din cei mai periculoși și mai dăunători moralității vieții noastre.

Indeamnă studenții teologi să fie pilde pentru cei dela celelalte facultăți și face apel la ei să adune dela bisericile din țară materialul care ar interesa comisiunea monumentelor istorice.

*

Asistența a ascultat apoi prelegerea p. prof. Petre Vintilescu despre „Valoarea socială a liturghiei creștine ortodoxe“.

Nu putem să nu subliniem importanța acestei participări a Șefului Bisericii noastre la deschiderea cursurilor Facultății de Teologie. Nu știm când se va fi mai făcut acest lucru în trecut.

Facultatea de Teologie se poate considera într-adevăr fericită, de a avea pedeoparte sprințul și sollicitudinea celui mai strălucit reprezentant al culturii românești, și al Uni-

versității iar pedealtă parte, dragostea și binecuvântarea Primului Patriarh al României și al Bisericii.

O eră nouă începe, deci, pentru această Facultate și această eră o salutăm cu încredere.

Vizita Episcopului Anglican de Gibraltar.

Marti, 28 Octombrie a sosit în Capitală P. S. Sa Episcopul anglican *Nugent* de Gibraltar. Scopul principal al acestei vizite a fost cercetarea coloniei anglicane din România, colonie care își are centrul religios la Ploiești.

Anunțat din vreme despre această vizită, I. P. Sf. Patriarh a delegat pe P. C. Părinte Diacon H. Roventă, Profesor de Noul Testament la Facultatea de Teologie din București și care a făcut altădată studii teologice la Universitatea din Oxford (Anglia), ca să primească pe distinsul prelat la gară și mai apoi să-l însoțească peste tot unde va avea nevoie, în Capitală.

A doua zi, Miercuri, 29 Octombrie orele 3 p. m., înaltul oaspe eră primit de către I. P. Sf. Patriarh.

Indată după sosire, P. S. *Nugent* a înmănat I. P. Sf. Patriarh o scrisoare din partea Arhiepiscopului de Canterbury, Primatul Bisericii anglicane. Scrisoarea recomandă pe ierarhul englez, ca fiind delegat al Bisericii anglicane în țara noastră și conținea bune urări pentru Șeful suprem al Bisericii Ortodoxe Române și pentru prosperitatea Bisericii și Neamului Românesc.

A urmat, apoi, o foarte cordială și interesantă conversațiune. Intre altele, s'a vorbit de importanța conferinței care s'a ținut în Iulie-August, anul acesta, în palatul arhiepiscopal dela Lambeth, reședința Londoneză a Arhiepiscopului de Canterbury. Se știe, că la această conferință au luat parte, pe lângă 307 episcopi anglicani și de alte confesiuni, un număr de 11 ierarhi ortodoxi reprezentând bisericile autocefale. Din partea Sf. Sinod al Bisericii române a fost delegat I. P. Sf. Mitropolit Nectarie al Bucovinei. Cu prilejul acestei conferințe au avut loc discuții în o conferință comună de ortodocși și Anglicani asupra mai multor puncte dogmatice. Anglicanii au acceptat în multe privințe punctul de vedere ortodox, precum se vede în procesele verbale luate.

Aceste lucruri s'au amintit, pe scurt și în

mod foarte academic, în timpul conversațiunii celor doi ierarhi.

I. P. Sf. Patriarh a căutat apoi să se infirmeze, dacă în Biserica Anglicană rolul laicilor în materie de credință nu va întârzia procesul de apropiere de punctul fix al ortodoxismului.

P. S. Episcop anglican a răspuns că într'adevăr laicii se interesează de aproape de chestiunile bisericești, însă ei nu înțeleg deloc să nesocotească în vre-un fel drepturile sacre ale ierarhiei, care se cristalizează tot mai bine. Ei sunt numai consilieri ai ierarhilor, „așa cum s'a văzut întotdeauna în Biserica creștină universală“.

La rândul său P. Sf. Episcop Nugent a întrebat pe I. P. Sf. Patriarh, dacă Biserica Ortodoxă nu a avut cumva neplăceri din partea anglicanilor, dacă adică nu s'a dovedit cumva că vreun pretins membru al Bisericii anglicane, laic sau cleric, ar încerca să facă prozelitism printre ortodoksi. Am autorizația să precizez — a afirmat P. S. Sa — că o asemenea acțiune va fi categoric desaprobată de Biserica anglicană.

La plecare, P. S. Episcop Nugent a rugat pe I. P. Sf. Patriarh să-i îngăduiască a asista la oficierea unei Sf. Liturghii ca să vadă fastul și decursul ei, lucru la care Șeful Bisericii noastre a consimțit.

Și într'adevăr, Duminecă 2 Noembrie, în Biserica Domnița Bălașa, s'a oficiat Sf. Liturghie de un sobor de preoți; iar la orele 10, I. P. Sf. Patriarh a venit însoțit de distinsul prelat anglican. Felul cum a fost săvârșită Sf. Liturghie, cu cântări atât de artistic executate, a impresionat în mod deosebit pe înaltul vizitator, cu toate că mai asistase și altădată la slujbe ortodoxe, în Serbia și Grecia.

Regretul său a fost mare de a nu putea sta până la sfârșit, trebuind să meargă să ia parte înainte de ora 11 la serviciul religios dela Biserica anglicană.

I. P. Sf. Patriarh a ținut să explice publicului prezența distinsului oaspe, prin câteva cuvinte, în care a arătat, cum Bisericele Creștine, din dorința sfântă de a vedea realizându-se cât mai curând cuvântul Domnului, că va trebui să fie pe pământ „o turmă și un păstor“, își dau osteneala să se apropie din ce în ce mai mult unele de altele. Biserica anglicană încă de o sută ani a arătat tendința a se apropia de biserica ortodoxă. Un

mitropolit dela Iași a luat de mult parte la asemenea discuții; iar după război relațiile între cele 2 biserici au devenit mai dese. Biserica anglicană are ierarhia care mărturisește acelaș crez Niceo-Constantinopolitan, etc. Ierarhi și preoți distinși anglicani ne-au cercetat atât pe Români, cât și alte biserici autocefale ortodoxe. Rezultatul mulțumitor e, că Anglicanii s'au apropiat binișor de punctul fix al dogmelor ortodoxe, ceea ce se constată cu plăcere și din discuțiile conferenței comune dela Lambet, cari se vor continua de o comisie mixtă, a cărei numire s'a hotărât la Lambet, unde episcopul Nugent încă a participat la confesăturile cu ortodoxii.

Drumul de parcurs — spune I. P. Sf. Sa — este încă lung, dar hrănim speranța că se va scurta tot mereu, îndată ce au fost acceptate în principiu de Anglicani: „Sfânta tradiție“, cultul Mariei, a sfinților, a icoanelor etc. Noi zilnic ne rugăm pentru „bună starea sfintelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor“.

Și Dumnezeu ascultă rugăciunea ce i se face cu credință.

Încercările acestea continui ce se fac pentru apropierea Bisericilor își vor găsi cândva — când va vrea Dumnezeu — încoronarea lor.

Până atunci, noi toți avem datoria a ne ruga.

N. CAZACU

No. 13.979.

Circulara Protopopilor.

Se comunică C. C. preoți spre conformare, următoarea adresă cu No. 68.352 din 4 Noembrie 1930, a Directoratului Ministerial București.

„Vă încunoștiințăm că Administrațiunile Financiare au ordin să nu achite salariile pe luna Noembrie fără plata impozitului global pe întregul an.

Drept aceia, pentru a nu întâmpina refuz din partea Administrațiunii Financiare respective, vă punem în vedere că trebuie să prezentați acolo, odată cu mandatul de plată, și un stat de plată, după care s'a emis mandatul.

Acest stat va avea în ultima coloană No. recipiselor de plata impozitului pe ultimul trimestru, prezentând și recipisele la verificare pentru tot personalul prevăzut în stat.

Rugăm să binevoiți a lua cuvenitele dispozițiuni în această privință și pentru organele în subordine.

Șeful Serviciului ALEX. V. MUCENIC

No. 13.412.

Circulara No. 12.760

Prea Cucernice Părinte,

Prin adresa Nr. 10.254, a. c., Consiliul Central Bisericesc Ne face cunoscut, că în cuprinsul Patriarhiei Ortodoxe Române se află în circulație liste de subscripție sau colecte făcute de anumiți călugări în scopul ridicării unui cămin sau biserici ortodoxe române în Ierusalim. Ori, după informațiile ce le are Consiliul Central Bisericesc, aceste persoane, cari colectează în scopul arătat, neavând nici o legătură oficială cu Patriarhia Română, toate sumele colectate se folosesc, prin abuz, de către persoane particulare pentru trebuințele lor private.

Incontestabil că Biserica Noastră de mult se străduiește pentru ridicarea unui metoc și un cămin pentru pelerini la Ierusalim, însă acest fapt fiind speculat de persoane ce urmăresc alte scopuri meschine, vă punem în vedere să faceți cunoscut atât preoților din Circ. P. C. Voastre cât și credincioșilor, eventual autorităților laice, că orice colectă și orice fel de donație pentru instituțiunile române din Ierusalim, este admisă numai cu aprobarea și autorizația Sf. Arhiepiscopii, iar sumele colectate se vor vărsa de către Sf. Arhiepiscopie direct Consiliului Central Bisericesc, care le va chivernisi până la realizarea sumei necesare pentru clădirea acestor așezăminte.

Arhiepiscop și Mitropolit, † PLATON

Circulara No. 11.913

Prea Cucernice Părinte,

Ministerul Instrucțiunii și Cultelor, ne înaintază în copie adresa No. 50232 a Ministerului Muncii și Ocrotirilor Sociale, prin care Ne arată că în unele regiuni ale țării nu se respectă prescripțiunile legii și regulamentului de înmormântări, și îngroapă morții în grădinile și curțile bisericilor.

Noi vă facem atenți să țineți strict legea și a nu îngădui nimănui acest lucru; numai în cazuri excepționale, cu aprobarea Noastră și a serviciului Sanitar, pentru unele persoane ca: preoți, epitrofi, ctitori etc., admitem înmormântarea în curtea bisericilor, respectând însă distanța reglementară 10 m. de zid și în condițiuni igienice superioare, cavou sau groapă de zid.

p. Arh. și Mitropolit
PLATONCons. Reterent
Pr. EUGEN BARBULESCU*Prea Cucernice Părinte,*

Comisiunea Monumentelor Istorice fiind foarte adesea ori solicitată a face lucrări de reparațiuni și întreținere la diferite biserici parohiale, filiale, mănăstiri și schituri cari sunt Monumente Istorice și întrucât mijloacele nu-i permit a face față acestor cereri iar pe de altă parte, întrucât, prin noua lege a autonomiei bisericii, parohiile și mănăstirile depind direct de Episcopiile respective, având fiecare buget aprobat, vă facem cunoscut că lucrările ce cad în grija Comisiunii Monumentelor Istorice sunt numai monumente istorice propriu zise, adică biserici, clopotnițe și anume dependințe dar numai acelea cari au interes artistic sau istoric.

În caz contrariu lucrările cad în grija Episcopiilor respective ca și toate lucrările de întreținere ale dependințelor și lucrările de gospodărie interioară.

Pentru aceste motive, vă invităm să comunicați parohiilor a prevedea în buget suma necesară, proporțională cu venitul, pentru întreținerea Monumentului Istoric, urmând ca prin serviciul tehnic, Comisiunea Monumentelor Istorice să întocmească devize, la cerere, de lucrări ce se execută, având și controlul lor.

Pentru lămurirea preoților parohi asupra modului cum urmează a se face contracte de reparații la picturi și obiecte de artă, vă anexăm referatele pictorului și cizelatorului Comisiunii Monumentelor Istorice, cari referate vă invităm a le aduce la cunoștința preoților parohi din Protopopiatul P. C. Voastre.

p. Arh. și Mitropolit
PLATONCons. Ref. Protopop,
C. Moldovanu**Copie.***Prea Sfințite,*

Fără îndoială că vă este cunoscută P. S. Voastre, Legea monumentelor Istorice; prin această lege s'a căutat să se reglementeze chestiunea păstrării intacte a vechii noastre bisericii și mănăstiri. Din această lege și prin „Legea pentru apărarea vechilor picturi bisericesti și pentru întemeierea unei școli de zugrăvi“ aceasta votată la 19 Martie 1926, se vede grija legiuitorului pentru păstrarea comorilor noastre artiste ce și istorice din

trecut, reprezentată mai ales prin bisericile și mănăstirile noastre.

Comisiunea Monumentelor Istorice, instituție care veghează asupra acestor monumente, a constatat cu regret în ultimul timp, că legile acestea nu se respectă îndeajuns; așa de pildă unele parohii fac lucrări și reparațiuni la biserici monumente istorice, fără ca în prealabil să aibă autorizația Comisiunii. Din această cauză cum și din cauză că aceste lucrări sunt făcute în cele mai multe cazuri de oameni nepregătiți, se riscă a se strica sau schimba caracterul original al multor monumente, atât în ce privește arhitectura, cât și pictura lor.

Legea de conservare și apărarea vechilor picturi și monumente, spune categoric la art. I. „Că nici o lucrare de pictură, reparație sau operă nouă nu se poate face în biserică, decât de zugravi având învoirea Comisiunii Monumentelor Istorice și a Episcopului respectiv.

Este probabil, că din cauză că unii dintre preoții parohi, nu cunosc legile acestea fac lucrări și reparațiuni la biserici fără învoirea Comisiunii și în condițiuni de multe ori păgubitoare pentru acestea, deși în fond ei sunt animați de cele mai bune intențiuni.

Comisiunea Monumentelor Istorice, dispune de un serviciu tehnic cu un personal specializat și la dispoziția celor interesați ca să le dea îndrumări, oricâte ori este nevoie pentru reparații sau restaurări bisericilor. Atât în ce privește arhitectura, cât și pictura lor. Deasemenea pentru reparația tâmplor, a icoanelor și oricăror obiecte ale cultului: candelă, evanghelii, odoare vechii de argint, Comisiunea posedă un atelier de reparații a acestor obiecte, cu specialiști ce stau la dispoziția preoților ce vor să repare asemenea obiecte. — Credem, Prea Sfințite că este bine ca aceste obiecte cari de multe ori prezintă interes artistic sau istoric, să fie păstrate fără a li se aduce schimbări de către personal bisericilor sub pretextul de a le curăți sau spăla și mai ales în ce privește icoanele vechi, tâmplă sau picturile murale, cari se alterează foarte ușor din cauza aceasta.

Pentru a preîntâmpina deteriorările acestea, vă supunem Prea Sfinției voastre, cele de mai sus, rugându-vă să binevoiți, a lua măsuri

care veți crede de cuviință, ca preoții parohi să ia cunoștință de acestea și să se conformeze legilor.

(ss) I. Mihail.

INSTRUCȚIUNI

cum trebuie procedat pentru curățirea obiectelor de metal și recomandățiuni pentru evitării deteriorărilor cu această ocaziune.

1. Policandre și sfeșnice de alamă sau bronz.

La demontarea pieselor ce compun un policandru sau un sfeșnic de alamă sau de bronz, să se observe cu atenție locul fiecărei bucăți care de obicei este însemnat fie cu creștături, fie cu litere sau numere și să se urmărească în mod riguros așezarea lor în aceeași ordine.

Piesele cari vor fi pline de ceară scursă dela lumânări în special talerile apărătoare ca să nu pice ceară pe buclele în cari se înfig lumânările se pun într-o căldare se fierbe cu apă în care se pune puțină sodă pentru a disolva ceara de pe ele.

Această operațiune se face de două sau trei ori primenindu-se apa.

Înlăturată ceara, bucățile se șterg de apă fie cu cârpă moale sau se freacă cu tărățe de lemn (rumeguș dela ferăstrău) de preferat dela lemn de brad.

O ușoară încălzire d'asupra mașinei de gătit la uscarea pieselor.

Rumegușul rămas printre încheieturile bucăților curățate se îndepărtează cu ajutorul unei pensule.

Piesele astfel curățate de ceară, precum și acelea ce n'au avut nevoie de această operațiune, se ung foarte ușor cu puțin „Amor“ o unsoare care se găsește în comerț la toate prăvăliile cu obiecte de fierărie și se freacă bine tot cu cârpe moi și uscate până se elimină toată unsoarea.

Cu ultima operațiune piesele se freacă cu puțin „var de viena“ (în comerț la prăvăliile menționate sau drogherii) foarte mărunț pisat întrebuințând de asemeni cârpe moi până la luciul dorit.

Tot cu pensula se înlătură varul de viena care a rămas printre adâncituri.

La montare la loc să nu se silească șurupurile care trebuie să intre în voe când sunt dela locul lor.

Pieseile rupte să se trimită atelierului Comisiunii Monumentelor Istorice pentru reparațiune.

Candelele

Candelele îmbâcsite cu unt-de lemn și fum se bagă întregi fără a fi demontate de asemeni într'o căldare cu apă în care se pune puțină sodă, se fierbe la o temperatură nu tocmai mare și se are grija când este posibil ca aoa să le acopere în întregime.

În cazul când nu se are la dispoziție un vas așa de mare se poartă grija să se întoarcă cât mai des candela pentru a nu se face o linie de demarcare unde obiectul a fost în afară de nivelul apeii.

Cu ajutorul unei perii se freacă apoi candela cu apă și săpun de rufe și rumeguș de lemn puțin încălzit frecându-se cu mâna.

Rumegușul rămas printre ornamente se înlătură cu o pensulă uscată.

Orice reparațiuni trebuiesc făcute imediat obiectele trimițându-se în acest scop Atelierului Comisiunii Monumentelor Istorice.

Reparațiunile cu cositor strică orice obiect în special cele de argint.

Pentru icoanele îmbrăcate în argint, Potire, Evanghelii, etc. de multe ori în parte sau în totul aurite, se șterge uscate cu prea puțin var de viena cu o cârpă foarte moale de preferat cu o piele de câprioară sau niște servete speciale care se găsesc în comerț sub numele de „Aervit” la toate argintăriile.

Creta să se evite cu desăvârșire.

(ss) G. DUMITRESCU.

Circulara No. 13.412

Prea Cucernice Părinte,

Prin adresa No. 10254 a. c. Consiliul Central Bisericesc Ne face cunoscut, că în cuprinsul Patriarhiei Ortodoxe Române se află în circulație liste de subscripție sau colecte făcute de anumiți călugări în scopul ridicării unui cămin sau biserici ortodoxe române în Ierusalim. Ori, după informațiile ce le are Consiliul Central Bisericesc, aceste persoane, cari colectează în scopul arătat, ne având nici o legătură oficială cu Patriarhia Română, toate sumele colectate se folosesc, prin abuz, de către persoane particulare pentru trebuințele lor private.

Incontestabil că Biserica Noastră de mult se străduiește pentru ridicarea unui metoc

și un cămin pentru pelerini la Ierusalim, însă acest fapt fiind speculat de persoane ce urmăresc alte scopuri meschine, vă punem în vedere să faceți cunoscut atât preoților din Circ. P. C. Voastre cât și credincioșilor, eventual autorităților laice, că orice colectă și orice fel de donație pentru instituțiunile române din Ierusalim, este admisă numai cu aprobarea și autorizația Sf. Arhiepiscopiei, iar sumele colectate se vor vărsa de către Sf. Arhiepiscopie direct Consiliului Central Bisericesc, care le va chivernisi până la realizarea sumei necesare pentru clădirea acestor așezăminte.

p. Arh. și Mitropolit
PLATON

Cons. Referent
Pr. Eugen Bărbulescu

Circulara No. 13.058

Prea Cucernice Părinte,

1. Opera de asistență creștină, conform cu învățăturile Mântuitorului, că vorba trebuie urmată de faptă, a început să se înfăptuiască prin Biserica Noastră în cuprinsul Eparhiei, într'un mod destul de mulțumitor, înființându-se aproape la fiecare parohie așa numitul fond al milelor și cutia milelor. Opera începută nu trebuie să rămână aci, și preoții să continue mai departe a alimenta acest fond al milelor pe toate căile și să caute a face acte de milă creștină, care-i ridică mai mult decât oricare activitate socială.

2. În legătură cu această acțiune provocată dela centru, o asociație tânără anume „Asociația Doamnelor preotese” a venit în ajutorul preoților, urmărind și ea același scop și care vă este destul de cunoscut.

Anul acesta constatăm cu plăcere, că din vânzarea calendarelor de perete, ce li s'a dat lor spre tipărire și vânzare, s'au strâns frumoase fonduri, cu ajutorul cărora chiar în toamna aceasta au deschis un cămin pentru 24 studenți, fice de preoți, în localul societății clerului „Ajutorul” din București.

Cu chipul acesta obolul preoților dat cu bunăvoință se resfrânge tot spre binele bisericii, întru buna creștere a ficelor lor.

De aceea recomandăm cu cea mai caldă bunăvoință lucrarea acestel asociații, lucru ce l'a făcut și Sf. Sinod, preoților din Arhiepiscopia Noastră, și-i îndemnăm prin P. P. C. C. Protopopi a le da tot sprijinul în opera lor care este și a Noastră.

In scopul acesta vă mai amintim că și anul acesta le-am dat binecuvântarea Noastră arhipăstorească și voe a tipări calendarul de perete pe 1931, și a-l vinde în scopul măririi fondului ce au, ca în curând să-și poată clădi un local propriu, pentru adăpostirea fiilor și ficelor de preoți.

Așteptăm deci să le dați ca și pe anul trecut sprijinul cerut, fiindcă pentru instituția Noastră lucrează.

Arh. și Mitropolit
PATON

Cons. Referent
Pr. Eugen Bărbulescu

TELEGRAM E

Sanctității sale D. D. MIRON CRISTEA
patriarhul Românilor ortodoxi.

BUCUREȘTI

Personalul Manufacturei de tutun din București, lucrătorii și funcționari, adunați pentru începerea șezătorilor Culturale-Religioase din anul acesta, ca fii sufletești, își înalță gândul către I. P. S. Voastră, dorindu-Vă sănătate și viață lungă pentru înălțarea și consolidarea bisericii creștine-ortodoxe și a Neamului-Românesc.

Confesor R. M. S., Preot Petre Șerpe

Directorul Manufacturei
Inginer Stelian Răpeanu

Sfinției Sale Patriarh MIRON

BUCUREȘTI

Cu prilejul serbării patronilor comunelor locuitorii comunei Ișvoare Prahova, își îndreaptă gândul în primul rând către sanctitatea voastră și, dorindu-vă o cât mai lungă și fericită arhipăstorie, cu toți într'un glas vă zic: întru mulți ani stăpâne.

Preot Iliescu

PAROHII VACANTE

P R E O Ț I

S'a creiat prin bugetul anului viitor 1931 la biserica Izvorul Tămăduirii din Capitală, un post de diacon plătit conform titlului de licențiat în Teologie. Alte avantagii are venitul dela biserică, dela slujbele la care va lua parte în mod egal cu preotul paroh.

Se publică concurs în termen legal, căutându-se un clement cu voce frumoasă și bune aptitudini la predici.

*

Se publică concurs pentru ocuparea postului de preot ajutor dela parohia Militari (suburbană a Capitalei) în termen de 30 zile dela publicare.

Parohia Militari are 714 familii. Are biserică în bună stare și încă un preot paroh, cu care va împărți parohia și veniturile întâmplătoare dela epitrahil.

Salariul se plătește de către stat, coform titlului pe licențiat în Teologie. Candidații preoți din suburbanele Capitalei, au drept la candidare chiar fără licență, având drepturi câștigate.

Casă de locuit nu are.

*

Se publică concurs pentru ocuparea postului de preot ajutor creiat în parohia Greaca-Ilfov circ. Budești.

Postul este plătit prin bugetul comunei și conformat de județ, cu 3000 lei lunar.

Alte avantajuri nu are. Mai este aci un preot bătrân, parohul parohiei Greaca.

Protoeria a II-a a județului Prahova. — Se publică concurs în termen legal pentru ocuparea postului de preot ajutor creat în parohia Cornurile Prahova, circ. Breaza pentru filiala Cornul de sus, plătit din bugetul comunei, garantat cu act autentic a 14 enoriași.

Filiala are 256 familii, biserică proprie în bună stare și casă parohială. Plata preotului 40.000 lei anual este depusă la bancă, și se va da cu stat lunar, vizat de protopop, vărsându-se la stat cotele pentru pensie.

*

Se publică concurs în termen legal, pentru ocuparea parohiei Ocina-Prahova circ. Breaza.

Are 600 familii, sesie parohială 17 pog., biserică în bună stare. N'are casă parohială.

Salariul dela stat conform gradului de studii iar venitul epitrahilului se cifrează la 6000 lei, anual.

*

Se publică concurs în termen de 15 zile pentru ocuparea postului de preot ajutor creiat la parohia Varbilău jud. Prahova, plătit de către comună.

În parohie se mai află un preot paroh, cu care se împarte în mod egal veniturile și enoria, delimitată prin apa Vărbilăului în două părți, pentru cei 2 preoți, având un total de 700 familii.

Alte avantajii nu are.

Consiliul arhiepiscopesc.

Protoeria Județului Vlașca, Circ. Videle. — Se publică concurs, în termen de o lună pentru ocuparea postului de Preot Paroh în parohia „Coșoia” jud. Vlașca, Protoeria Videle, devenită va-

cantă prin încetarea din viață a Pr. Marin Angelescu.

Parohia Coșoaia are 222 familii cu 774 suflete.

Are biserică parohială de bârne, construită la 1840 în stare rea de funcțiune, cu hramul „Sf. Ioan Botezătorul“.

Are 8½ ha teren arabil, sesie parohială, 20 arii loc de casă parohială. Nu are casă parohială.

Venituri: Salariul, plus accesoriile cuvenite gradului de studii și venitul epitrahilului ce se cifrează între 2—4000 lei anual.

Indatoriri Cele cerute de legile și regulamentele în vigoare și canoanele Sfintei noastre biserici.

Candidații doritori a ocupa această parohie prin hirotonie sau transferare, sunt datori a înainta Sf. Mitropolii a Ungro-Vlahiei, Arhiepiscopia Bucureștilor, toate actele cerute de regulament, însoțite de memoriile respective, cari acte se vor trimite apoi Protoeriei Videle Vlaşca, pentru referat legal.

Protopop, AL. BĂDĂNOIU.

*

Parohia Mihăilești II (Tufa), Vlaşca.— Se publică concurs pentru ocuparea postului de Preot Paroh, în termen de 30 zile.

Parohia numără 350 capi de familii cu 1500 suflete, are 8½ Ha loc arabil și casă Parohială în bună stare.

Venitul epitrahilului e de 5000 lei anual. Salariul se primește conf. gradului de studii.

Protopop, I. B. STĂNESCU.

—

Protopopiatul Circ. I Târgoviște jud. Dâmbovița.— Se publică la vacanțe concurs cu termen de 30 zile pentru ocuparea postului de preot paroh dela parohia Izvoare-Dâmbovița devenit vacant prin decesul preotului Andrei Marinescu.

Parohia este compusă din două sate: Izvoarele cu o populație de 350 familii și 1310 suflete și Mânjina cu 65 familii 282 suflete; are două biserici în stare bună. Sesie și casă parohială nu are. Venitul epitrahilului se cifrează la circa 10.000 lei anual.

Salariul cu accesoriile lui, conform gradului de studii, se primește dela stat.

Cererile pentru ocuparea acestui loc se vor înainta Sfintei Mitropolii, însoțite de actele cerute de lege, de unde vor fi trimise acestui protopopiat spre referire în termenul sus precizat.

Protopop, DEM. N. POPESCU.

CÂNTĂREȚI

Protoieria Circ. I Ploiești-Prahova.— Postul de cântăreț I, dela biserica Sf. Pantelimon din Ploiești, devenind vacant pe ziua de 1 Noemvrie a. c., prin demisia titularului Ioan I. Proorocu, se publică concurs în termen de 15 zile.

Sunt preferați cântăreții cu școală.

Candidații vor adresa cererile însoțite de acte Cancelariei Protoeriei I-a din Ploiești.

Protopop CONST. M. PETRE

Protoeria III Târgoviște.—Se publică concurs pentru ocuparea posturilor vacante de cântăreți dela parohiile Bilciurești, Dâmbovicioara, Conțești, Frasinu de Răstoacă.

Cererile și actele necesare se vor înainta protoeriei în termen de 15 zile dela data publicării.

Protopop, ALEX. POPESCU.

Protoeria I Câmpu-lung-Muscel.— Se publică concurs pentru ocuparea unui post de cântăreț la filiala Malu, parohia sf. Apostoli-Bughea de jos pe data de 1 Noembrie.

Cererile se vor adresa în termen de 15 zile protoeriei.

Protopop, Pr. NICOLAE PROCA.

*

Protoeria I Câmpulung-Muscel.— Se publică concurs pentru ocuparea posturilor de cântăreți la parohiile: Corbi, Capu-Piscului, Poenărei, Schitu-Golești și Valea-Popii, ai căror titulari au fost încorporați.

Amatorii, vor adresa cererile protoeriei în termen de 15 zile, după care li se vor da curs legal.

Protopop, Pr. NICOLAE PROCA

Numiri, Transferări, Demisii, Decese.

1 Octombrie—1 Noembrie 1930.

PREOȚI

1. Pr. I. Popescu dela Leșile-Ilfov III, decedat în luna August a. c., se șterge din state.
2. Pr. V. Mateescu, deservent la Mănăstirea Zamfira jud. Prahova, demisionat la 1 Noembrie a. c., se șterge din state.
3. Pr. Grigore Ungurelu dela parohia Didești-Teleorman, demisionat pe 15 Octombrie a. c., se șterge din state.
4. Pr. D. Gh. Popescu nou hironit la Gostinu-Vlaşca i, se recunoaște în state pe data de 6 Octombrie a. c.

CÂNTĂREȚI-PARACLISERI

București. 1. Gheorghe Rău cântăreț, la parohia Sf. Vasile, Calea Victoriei, îndepărtat pe 1 Octombrie a. c., se șterge din state.

2. Gh. Stoicescu cântăreț II, la biserica Sf. Vasile Calea Victoriei, îndepărtat pe 1 Octombrie a. c., se șterge din state.

3. Mircea Zoican se numește pe 1 Septembrie a. c., cântăreț, la biserica Sf. Spiridon-Nou, în locul lui Dumitru David, demisionat la 1 August 1930.

4. Ștefan Tache paracliser la biserica Sf. Ioan-Moși, demisionat la 1 Octombrie a. c., se șterge din state.

5. T. Georgescu se numește pe 1 Octombrie a. c., paracliser la biserica Sf. Ioan-Moși în locul lui St. Tache demisionat pe aceeași dată.

6. Antonie Smedescu cântăreț, la biserica Albă Calea Victoriei, demisionat la 1 Octombrie a. c., se șterge din state.

7. Alexe I. Cernăzeanu se numește pe 15 Septembrie a. c., paracliser la parohia Sf. Ilie-Grand, în locul lui V. Stanciu demisionat pe aceeași dată.

8. Gh. Stanciu se numește pe 1 Septembrie a. c., în postul de paracliser, la biserica Sf. Dumitru-Colentina, în locul lui Gh. Cojocar, demisionat.

9. Gh. Bănescu se numește pe 1 Octombrie a. c., cântăreț, I la biserica Sf. Vasile, Calea Victoriei în locul lui Antonie Smedescu, demisionat pe aceeași dată.

10. V. Negoită se numește pe 1 Octombrie a. c., cântăreț, II la parohia Sf. Vasile Calea Victoriei în locul lui Gh. Stoicescu îndepărtat pe aceeași dată.

11. D. Stoianescu se numește pe 15 Septembrie a. c., cântăreț la biserica Delea-Veche, în locul lui V. Mihăiescu, demisionat pe 15 Iulie a. c.

12. Costache Braham se numește pe 1 Octombrie a. c., paracliser la parohia Sf. Vasile Calea Victoriei, în locul lui Gh. Rău, îndepărtat pe aceeași dată.

13. M. Cristinoiu se numește pe 1 Septembrie a. c., paracliser la biserica Sf. Elefterie în locul lui I. Predoi, demisionat pe aceeași dată.

14. Iordache Cristescu paracliser la biserica Precupeții-Noi, se destitue pe 1 Octombrie a. c., pentru furt și incorectitudine.

Jud. Ilfov. 1. Tudor Simion se numește pe 1 Octombrie a. c., cântăreț, la parohia Ileana.

2. Vasile Ion cântăreț la parohia Fierbinți-Târg, decedat la 17 August a. c., se șterge din state.

Jud. Dâmbovița. 1. Gheorghe S. t. Cazacu, se numește pe 1 Septembrie a. c., paracliser la biserica St. Vineri-Târgoviște, în locul lui Ioan Ionescu, demisionat pe aceeași dată.

2. Toader Gheorghe se numește pe 1 Septembrie a. c., cântăreț, la parohia Cornetu-Sălcuța, în locul lui I. Pârnu, decedat.

3. Vasile M. Popescu, se numește cântăreț pe 1 Septembrie a. c., la biserica par. Vlășcenii, în locul lui Ioan B. Popescu, cântăreț decedat.

4. D. Popescu cântăreț la Gheboeni, decedat la 24 August a. c., se șterge din state.

5. M. Popescu cântăreț la parohia Buciumeni, demisionat la 1 Septembrie a. c., se șterge din state.

6. Gh. A. Săvulescu, se numește pe 1 Octombrie a. c., cântăreț la parohia Gheboeni, în locul lui D. Popescu decedat.

7. Mihail Popescu, se numește pe 1 Iulie a. c., cântăreț la parohia Lăculețe, I în locul lui Nicolae Popescu.

Jud. Prahova. 1. Maxim Meșină se numește pe 1 Septembrie a. c., cântăreț la parohia Ploeștiori, în locul lui St. Bunea, demisionat pe aceeași dată.

2. Cons. P. Andreescu se numește pe 1 August a. c., cântăreț provizoriu, la parohia Maica-Precista-Ploești, în locul lui V. I. Enescu, transferat pe aceeași dată la Sf. Ioan-Ploești.

3. Paraschiv Burducea se numește cântăreț, la parohia Vâlcănești, pe data de 1 August a. c., în locul lui D. C. Popescu demisionat pe aceeași dată.

Jud. Teleorman. 1. N. R. Popescu cântăreț la biserica Sf. Împărați-Zimnicea, demisionat pe 1 Septembrie a. c., se șterge din state.

2. Gheorghe D. Groza se numește pe 1 Februarie a. c., cântăreț, la parohia Adamești, în locul vacant.

Jud. Vlașca. 1. Florea B. Zamfir cântăreț, II la parohia Scurtu-Drăcești II se transferă pe 1 Septembrie a. c., în aceeași calitate la parohia Blejești același județ în locul vacant.

2. Dincă I. Petcu cântăreț, se reintegrează în postul de la Scurtu-Drăcești, II pe data de 1 Septembrie a. c., post ocupat provizoriu de Fl. B. Zamfir transferat pe data de 1 Septembrie a. c., la Blejești.

3. Dumitru R. Iliuță se numește la 1 Septembrie a. c., cântăreț, I la parohia Sf. Gheorghe-Nou, Gălățeni-Soricești.

4. Gheorghe M. Badea se numește pe 1 Septembrie a. c., cântăreț la parohia Tangâru, în locul lui Micu Popescu, cântăreț, îndepărtat la 1 Decembrie 1929.

5. Stancu I. Burducea, se numește pe 1 Octombrie a. c., cântăreț la parohia Glogoveanu, în locul vacant.

Cons. Referent, Pr. EUGEN BĂRBULESCU